

Czwartek, 10 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0284

Maksymalny limit pozostałości dla imidakloprydu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 czerwca 2021 r. w sprawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/621 z dnia 15 kwietnia 2021 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 37/2010 w celu sklasyfikowania substancji imidaklopryd w odniesieniu do jej maksymalnego limitu pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (2021/2705(RSP))

(2022/C 67/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/621 z dnia 15 kwietnia 2021 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 37/2010 w celu sklasyfikowania substancji imidaklopryd w odniesieniu do jej maksymalnego limitu pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, w szczególności jego art. 14 i 17,
 - uwzględniając opinię wydaną 20 kwietnia 2021 r. przez Stały Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,
 - uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 13 i 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając art. 11 i 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 112 ust. 2 i 3 Regulaminu,
 - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,
- A. mając na uwadze, że w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 ⁽⁴⁾ postanowiono, że żaden weterynaryjny produkt leczniczy nie może zostać wprowadzony do obrotu w Unii, dopóki nie zostanie wydane pozwolenie na dopuszczenie go do obrotu i dopóki nie zostaną wykazane jego jakość, bezpieczeństwo i skuteczność, oraz uznano, że lepszy dostęp do informacji daje obywatelom możliwość wyrażenia swoich spostrzeżeń i pozwala organom na należyte uwzględnienie tych spostrzeżeń;
- B. mając na uwadze, że rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1381 ⁽⁵⁾ stanowi, że należy udzielać informacji o tym, w jaki sposób wypracowano decyzje dotyczące zarządzania ryzykiem, oraz o czynnikach innych niż wyniki oceny ryzyka, a także o tym, w jaki sposób dokonano wzajemnego wyważenia tych czynników, oraz że takie informowanie o ryzyku powinno przyczyniać się do otwartego dialogu partycypacyjnego między wszystkimi zainteresowanymi stronami w celu zapewnienia, aby uwzględniany był nadrzędny charakter interesu publicznego oraz dokładność, kompletność, przejrzystość, spójność i rozliczalność w ramach procesu analizy ryzyka;

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 16.4.2021, s. 120.

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylające dyrektywę 2001/82/WE (Dz.U. L 4 z 7.1.2019, s. 43).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1381 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie przejrzystości i zrównoważonego charakteru unijnej oceny ryzyka w łańcuchu żywnościowym oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 178/2002, (WE) nr 1829/2003, (WE) nr 1831/2003, (WE) nr 2065/2003, (WE) nr 1935/2004, (WE) nr 1331/2008, (WE) nr 1107/2009, (UE) 2015/2283 oraz dyrektywę 2001/18/WE (Dz.U. L 231 z 6.9.2019, s. 1).

Czwartek, 10 czerwca 2021 r.

- C. mając na uwadze, że w sprawozdaniu z oceny przedstawionym przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA) 18 lutego 2011 r. zatytułowanym „Imidacloprid, Product-type 18 (Insecticides, Acaricides and Products to control other Arthropods)” [Imidaklopryd, grupa produktowa 18 (insektycydy, akarycydy i produkty stosowane do zwalczania innych stawonogów)]⁽⁶⁾ sklasyfikowano istotne dane dotyczące toksyczności dla gatunków wodnych i gatunków innych niż zwalczane;
- D. mając na uwadze, że dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/39/UE⁽⁷⁾ stanowi, że: „Zanieczyszczenie wód i gleb pozostałościami farmaceutycznymi stanowi coraz większy problem dla środowiska. Przy ocenie i kontroli zagrożeń stwarzanych przez produkty lecznicze dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem należy uwzględniać w odpowiedni sposób unijne cele środowiskowe. Dla rozwiązania tego problemu Komisja powinna zbadać ryzyko skutków środowiskowych produktów leczniczych i przedstawić analizę przydatności i skuteczności obecnych ram prawnych pod kątem ochrony środowiska wodnego i zdrowia ludzkiego za pośrednictwem środowiska wodnego.”;
- E. mając na uwadze, że w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 283/2013⁽⁸⁾ określono minimalne wymagania obejmujące informacje dotyczące potencjalnie szkodliwego wpływu substancji czynnej, jej metabolitów i zanieczyszczeń na zdrowie ludzi i zwierząt lub na wody podziemne, środowisko i gatunki inne niż zwalczane (flora i fauna);
- F. mając na uwadze, że rozporządzenie Komisji (UE) nr 284/2013⁽⁹⁾ stanowi, że należy „ująć wszelkie informacje o potencjalnie niedopuszczalnym wpływie środka ochrony roślin na środowisko, rośliny i produkty roślinne, a także o znanym i spodziewanym wpływie w postaci kumulacji w organizmie i działania synergicznego”;
- G. mając na uwadze, że dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁰⁾ stanowi, że: „Szczegółowe dane i dokumenty, które muszą towarzyszyć wnioskowi o pozwolenie na dopuszczenie do obrotu muszą wykazywać, że korzyści wynikające ze skuteczności przeważają nad potencjalnym zagrożeniem. Wniosek bez takiego dowodu musi zostać odrzucony.”;
- H. mając na uwadze, że do Europejskiej Agencji Leków („Agencja”) wpłynął wniosek o określenie maksymalnego limitu pozostałości imidakloprydu u łososiowatych;
- I. mając na uwadze, że na podstawie opinii z dnia 9 września 2020 r. wydanej przez Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych⁽¹¹⁾ Agencja jako odpowiednie zaleciła określenie maksymalnego limitu pozostałości imidakloprydu na 0,6mg/kg (600 µg/kg) u wszystkich ryb;
- J. mając na uwadze, że w Kodeksie Żywnościowym nie określono maksymalnego limitu pozostałości do stosowania w odniesieniu do środowiska wodnego⁽¹²⁾; mając na uwadze, że w 2008 r. na wspólnym posiedzeniu Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa oraz Światowej Organizacji Zdrowia na temat pozostałości pestycydów zalecono maksymalne dopuszczalne dzienne spożycie w produktach z roślin uprawnych w wysokości 0,06 mg/kg⁽¹³⁾;
- K. mając na uwadze, że udostępniono jedynie streszczenie opinii Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych, na której opiera się zalecenie Agencji, a według Komisji zostanie ona udostępniona w całości dopiero po przyjęciu maksymalnego limitu pozostałości;
- L. mając na uwadze, że opinia dotycząca maksymalnego limitu pozostałości w prawie Unii powinna być publicznie i łatwo dostępna;

⁽⁶⁾ <https://echa.europa.eu/documents/10162/225b9c58-e24c-6491-cc8d-7d85564f3912>

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/39/UE z dnia 12 sierpnia 2013 r. zmieniająca dyrektywy 2000/60/WE i 2008/105/WE w zakresie substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 226 z 24.8.2013, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 283/2013 z dnia 1 marca 2013 r. ustanawiające wymagania dotyczące danych dla substancji czynnych, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 93 z 3.4.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 284/2013 z dnia 1 marca 2013 r. ustanawiające wymagania dotyczące danych dla środków ochrony roślin, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 93 z 3.4.2013, s. 85).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1).

⁽¹¹⁾ https://www.ema.europa.eu/en/documents/mrl-summary/imidacloprid-fin-fish-summary-opinion-cvmp-establishment-maximum-residue-limits_en.pdf

⁽¹²⁾ http://www.fao.org/fao-who-codexalimentarius/codex-texts/dbs/pestres/pesticide-detail/en/?p_id=206

⁽¹³⁾ http://www.fao.org/fileadmin/templates/agphome/documents/Pests_Pesticides/JMPR/JMPRRReport08.pdf

Czwartek, 10 czerwca 2021 r.

- M. mając na uwadze, że zapewnienie przejrzystości procesu oceny ryzyka sprzyja zrozumieniu zagadnienia przez opinię publiczną, przyczynia się do wzmocnienia legitymacji Agencji w oczach konsumentów i ogółu społeczeństwa oraz zapewnia większą rozliczalność przed obywatelami Unii w systemie demokratycznym⁽¹⁴⁾;
- N. mając na uwadze, że imidaklopyrd jest neonicotynoidową (NN) biobójczą substancją czynną, którą wprowadzono do obrotu celem powszechnego stosowania w leczeniu chorób roślin i zwierząt gospodarskich ze względu na jej toksyczność dla licznych szkodników; mając na uwadze, że imidaklopyrd działa jako antagonist receptorów nikotynowych (nAChR) w ośrodkowym układzie nerwowym, a więc zakłóca transmisję sygnałów synaptycznych i powoduje śmiertelną nadaktywność nerwów i mięśni u zwierząt – zarówno kręgowców, jak i bezkręgowców – i nieodwracalnie blokuje nAChR, prowadząc do paraliżu i śmierci⁽¹⁵⁾;
- O. mając na uwadze, że rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/783⁽¹⁶⁾ zakazuje stosowania imidaklopyrdu we wszelkich uprawach na wolnym powietrzu ze względu na jego niekorzystny wpływ na owady zapylające;
- P. mając na uwadze, że niebezpieczne substancje chemiczne wydawane na receptę weterynaryjną i stosowane w leczeniu zakażeń wszą morską ostatecznie trafiają do środowiska wodnego; mogą one wpływać negatywnie na wrażliwe organizmy inne niż zwalczane, a oprócz tego uwalnianie tych związków uznano za poważny problem środowiskowy⁽¹⁷⁾ ze względu na dużą mobilność imidaklopyrdu w glebie i wynikające z tego zanieczyszczenie wód podziemnych i powierzchniowych⁽¹⁸⁾;
- Q. mając na uwadze, że istnieje coraz więcej dowodów na to, że stosowanie imidaklopyrdu zubaża różnorodność biologiczną, w szczególności rzek i cieków wodnych⁽¹⁹⁾, oraz wpływa nie tylko na skorupiaki⁽²⁰⁾, mięczaki⁽²¹⁾ i gatunki (owadów) inne niż zwalczane, lecz również na organizmy glebowe⁽²²⁾, a także powoduje spadek populacji ptaków⁽²³⁾; mając na uwadze, że roślinie zaniepokojeniem występowaniem i akumulacją pozostałości pestycydów i ich metabolitów w glebie oraz możliwością zakwaszenia przez nie gleby; z zaniepokojeniem zauważa, że stosowanie imidaklopyrdu w Japonii doprowadziło do dramatycznego spadku liczebności stad rybnych, które się nie odtworzyły⁽²⁴⁾;

⁽¹⁴⁾ Zob. wyroki Trybunału Sprawiedliwości w sprawach T-235/15, *Pari Pharma GmbH* przeciwko *Europejskiej Agencji Leków*, ECLI:EU:T:2018:65, a także T-718/15, *PTC Therapeutics International Ltd* przeciwko *Europejskiej Agencji Leków*, ECLI:EU:T:2018:66, i T-729/15, *MSD Animal Health Innovation GmbH i Intervet International BV* przeciwko *Europejskiej Agencji Leków*, ECLI:EU:T:2018:67.

⁽¹⁵⁾ Sánchez-Bayo, F., Tennekens, H.A., „Time-Cumulative Toxicity of Neonicotinoids: Experimental Evidence and Implications for Environmental Risk Assessments”, *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 2020,17(5),1629, *IJERPH | Free Full-Text | Time-Cumulative Toxicity of Neonicotinoids: Experimental Evidence and Implications for Environmental Risk Assessments* (mdpi.com)

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/783 z dnia 29 maja 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzenia substancji czynnej imidaklopyrd (Dz.U. L 132 z 30.5.2018, s. 31).

⁽¹⁷⁾ Burridge, L., Weis, J.S., Cabello, F., Pizarro, J., Bostick, K., „Chemical use in salmon aquaculture: A review of current practices and possible environmental effects”, *Aquaculture*, 2010, t. 306, 1–4, s. 7–23, <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0044848610003297>.

⁽¹⁸⁾ Sánchez-Bayo, F., Tennekens, H.A., „Time-Cumulative Toxicity of Neonicotinoids: Experimental Evidence and Implications for Environmental Risk Assessments”, *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 2020,17(5),1629, *IJERPH | Free Full-Text | Time-Cumulative Toxicity of Neonicotinoids: Experimental Evidence and Implications for Environmental Risk Assessments* (mdpi.com).

⁽¹⁹⁾ Butcherine, P., Kelaher, B.P., Taylor, M.D., Barkla, B.J., Benkendorff, K., „Impact of imidacloprid on the nutritional quality of adult black tiger shrimp (*Penaeus monodon*)”, *Ecotoxicology and Environmental Safety*, 2020, t. 198, <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0147651320305212?via%3Dihub>

⁽²⁰⁾ Butcherine, P., Kelaher, B.P., Taylor, M.D., Barkla, B.J., Benkendorff, K., „Impact of imidacloprid on the nutritional quality of adult black tiger shrimp (*Penaeus monodon*)”, *Ecotoxicology and Environmental Safety*, 2020, t. 198, <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0147651320305212?via%3Dihub>

⁽²¹⁾ Ewere, E.E., Reichelt-Brushett, A., Benkendorff, K., „The neonicotinoid insecticide imidacloprid, but not salinity, impacts the immune system of Sydney rock oyster, *Saccostrea glomerata*”, *Science of the Total Environment*, 2020, t. 742, The neonicotinoid insecticide imidacloprid, but not salinity, impacts the immune system of Sydney rock oyster, *Saccostrea glomerata* – ScienceDirect

⁽²²⁾ de Lima e Silva, C., Brennan, N., Brouwer, J.M., Commandeur, D., Verweij, R.A., van Gestel, C.A.M., „Comparative toxicity of imidacloprid and thiacloprid to different species of soil invertebrates” *Ecotoxicology*, 2017, 26, s. 555–564, <https://doi.org/10.1007/s10646-017-1790-7>

⁽²³⁾ <https://www.eea.europa.eu/publications/soer-2020>

⁽²⁴⁾ <https://www.nationalgeographic.com/animals/article/neonicotinoid-insecticides-cause-fish-declines-japan>

Czwartek, 10 czerwca 2021 r.

- R. mając na uwadze, że według zharmonizowanej klasyfikacji i oznakowania, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008⁽²⁵⁾, imidaklopyrd „działa szkodliwie po połknięciu”, jest „niebezpieczny dla środowiska” i „działa bardzo toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki”⁽²⁶⁾;
- S. mając na uwadze, że w badaniu dotyczącym narażenia karpia (*Cyprinus carpio* L.) na imidaklopyrd stwierdzono degenerację mózgu, skrzel i oczu⁽²⁷⁾, a ponadto zmiany histopatologiczne, aktywację biomarkerów i zmiany w poziomach ekspresji genów; w badaniu tym stwierdzono, że narażenie na działanie imidaklopyrdu powoduje reakcje zapalne i stres oksydacyjny;
- T. mając na uwadze, że bioakumulacja metabolitu NN może wystąpić u ludzi w wyniku wielokrotnego spożycia skażonej żywności, skoro w badaniu na zwierzętach zaobserwowano bioakumulację imidaklopyrdu w wyniku narażenia na niską dawkę⁽²⁸⁾;
- U. mając na uwadze, że z badań prowadzonych na zwierzętach wynika, że imidaklopyrd działa szkodliwie na rozrodczość i zaburza funkcjonowanie układu hormonalnego, co może negatywnie wpływać na serce, nerki, tarczycę i mózg oraz powodować objawy neurologiczne, w tym niewydolność układu oddechowego i śmierć⁽²⁹⁾;
- V. mając na uwadze, że dowody eksperymentalne wskazują, że toksyczność imidaklopyrdu wzrasta nie tylko z wielkością dawki, ale też z czasem narażenia, co określa się jako toksyczność skumulowaną w czasie, a zatem toksyczność imidaklopyrdu powinna być analizowana nie tylko w kategoriach wysokiej śmiertelności, lecz także jako czynnik przewlekły⁽³⁰⁾;
- W. mając na uwadze, że rozporządzenie (UE) nr 283/2013 wymaga przeprowadzania badań dotyczących toksyczności długoterminowej;
- X. mając na uwadze, że rozporządzenie (WE) nr 396/2005 stanowi, że należy uwzględnić „znane efekty [...] kumulacji i synergii, jeżeli dostępne są metody oceny tych efektów”;
- Y. mając na uwadze, że rozporządzenie (UE) nr 284/2013 wymaga obecnie przeprowadzenia badań toksykologicznych dotyczących narażenia operatorów, osób postronnych, mieszkańców i pracowników, szeregu badań toksyczności długoterminowej i przewlekłej dla zwierząt oraz badań dotyczących losów i zachowania w glebie, wodzie i powietrzu;
- Z. mając na uwadze brak wiedzy o skutkach zanieczyszczenia środowiska wieloma poszczególnymi substancjami chemicznymi i ich mieszaninami; mając na uwadze, że nie wszystkie substancje chemiczne zostały poddane ocenie, a oceny ekotoksyczności skupiają się na bardzo niewielu gatunkach i ekosystemach;
- AA. mając na uwadze, że w rozporządzeniu (UE) 2019/6 uznano, że decyzja w zakresie zarządzania ryzykiem powinna uwzględniać „inne stosowne czynniki, włącznie z czynnikami społecznymi, gospodarczymi, etycznymi, środowiskowymi i związanymi z dobrostanem oraz możliwość przeprowadzenia kontroli”;
- AB. mając na uwadze, że w przeciwieństwie do badań przekładanych Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) badania przekładane Agencji nie muszą być publikowane; ubolewa nad brakiem pełnego dostępu do badań naukowych, opinii naukowych i surowych danych, a także nad brakiem informacji o możliwości przeprowadzania kontroli i zarządzania ryzykiem w zakresie odprowadzania ścieków do środowiska wodnego;

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

⁽²⁶⁾ Sprawozdanie z oceny ECHA, „Imidacloprid, Product-type 18 (Insecticides, Acaracides and Products to control other Arthropods)”, <https://echa.europa.eu/documents/10162/225b9c58-e24c-6491-cc8d-7d85564f3912>

⁽²⁷⁾ Tyor, A.K., Harkrishan, Bhardwaj, J.K., Saraf, P., „Effect of Imidacloprid on Histopathological Alterations of Brain, Gills and Eyes in hatchling carp (*Cyprinus carpio* L.)”, *Toxicology International*, 2020, 27, s. 70–78.

⁽²⁸⁾ Kavvalakis, M.P., Tzatzarakis, M.N., Theodoropoulou, E.P., Barbounis, E.G., Tsakalof, A.K., Tsatsakis, A.M., „Development and application of LC-APCI-MS method for biomonitoring of animal and human exposure to imidacloprid”, *Chemosphere* 2013, t. 93, 10, s. 2612–2620, Development and application of LC-APCI-MS method for biomonitoring of animal and human exposure to imidacloprid – ScienceDirect

⁽²⁹⁾ Katić, A., Karačonji, I.B., „Imidacloprid as reproductive toxicant and endocrine disruptor: Investigations in laboratory animals”, *Archives of Industrial Hygiene and Toxicology*, 2018, 69(2), https://www.researchgate.net/publication/326247351_Imidacloprid_as_reproductive_toxicant_and_endocrine_disruptor_investigations_in_laboratory_animals

⁽³⁰⁾ Sánchez-Bayo, F., Tennekes, H.A., „Time-Cumulative Toxicity of Neonicotinoids: Experimental Evidence and Implications for Environmental Risk Assessments”, *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 2020, 17(5), 1629. IJERPH | Free Full-Text | Time-Cumulative Toxicity of Neonicotinoids: Experimental Evidence and Implications for Environmental Risk Assessments (mdpi.com)

Czwartek, 10 czerwca 2021 r.

- AC. mając na uwadze, że rozporządzenie (WE) nr 470/2009 stanowi, że maksymalne limity pozostałości muszą być ustalane zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami oceny bezpieczeństwa, z uwzględnieniem innych naukowych ocen bezpieczeństwa danej substancji dokonanych przez organizacje międzynarodowe, w szczególności Kodeksu Żywnościowego, lub – gdy substancje takie są stosowane do innych celów – ocen bezpieczeństwa danej substancji dokonanych przez komitety naukowe powołane we Wspólnocie;
- AD. mając na uwadze, że Kodeks Żywnościowy nie zaleca stosowania imidaklopyrydu w środowisku wodnym, a ECHA sugeruje, dlatego: „Zgodnie ze zharmonizowaną klasyfikacją i oznakowaniem (ATP01) zatwierdzonymi przez Unię Europejską substancja ta jest bardzo toksyczna dla organizmów wodnych i powoduje długotrwałe skutki; działa szkodliwie po połknięciu”⁽³¹⁾;
- AE. mając na uwadze, że art. 37 rozporządzenia (UE) 2019/6 stanowi, że odmawia się wydania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, jeżeli w sposób niewystarczający uwzględniono zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt bądź dla środowiska; uważa, że w takim przypadku nieustalenie maksymalnego limitu pozostałości jest uzasadnione;
- AF. mając na uwadze, że cztery główne kraje produkujące łososia – Norwegia, Chile, Zjednoczone Królestwo i Kanada – nie są państwami członkowskimi, w związku z czym Komisja nie byłaby w stanie przeprowadzić odpowiednich audytów właściwych organów w tych państwach ani ocenić adekwatności kontroli;
1. uważa, że rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/621 wykracza poza uprawnienia wykonawcze przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 470/2009;
 2. uważa, że rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/621 nie jest zgodne z prawem Unii, ponieważ narusza wolność informacji oraz podstawowe zasady przejrzystości, demokratycznej kontroli i rozliczalności, jako że opinia Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych, na której opiera się to rozporządzenie, została udostępniona jedynie w formie streszczenia;
 3. wzywa Komisję do uchylecia rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/621 i przedłożenia komitetowi nowego projektu ujęcia imidaklopyrydu w podanym w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 wykazie substancji farmakologicznie czynnych, dla których nie można ustalić maksymalnych poziomów w odniesieniu do stosowania w środowisku wodnym;
 4. uważa, że wszystkie weterynaryjne produkty lecznicze, pestycydy oraz pozostałości farmakologiczne i chemiczne powinny być poddawane standardowym testom i recenzowanym ocenom ze względu na ryzyko spowodowania przez nie dalszych i trwałych szkód;
 5. uważa, że Agencja powinna podać do wiadomości publicznej pełny tekst opinii Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych zawierający ocenę ryzyka i zalecenia dotyczące zarządzania ryzykiem oraz dowody naukowe, na których je oparto; uważa, że ocena ryzyka imidaklopyrydu jest niewystarczająca, jeśli chodzi o uwzględnienie wartości ostrych punktów końcowych, i że pomija opóźnione, skumulowane i długoterminowe skutki; przypomina, że badania nad bezkręgowcami wodnymi wykazały opóźniony wpływ na śmiertelność – zwłaszcza wśród owadów wodnych – którego nie udało się wykryć w standardowych badaniach toksyczności ostrej, co pokazuje, że oceny ryzyka dotyczące neonicotynoidów były nieodpowiednie w kontekście ochrony środowiska⁽³²⁾;
 6. uważa, że należy koniecznie przeprowadzić ocenę substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnego limitu pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego w związku z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³³⁾, rozporządzeniu (WE) nr 396/2005, rozporządzeniu (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁴⁾ oraz w rozporządzeniach (UE) 2019/6 i (UE) 2019/1381;
 7. uważa, że dyrektywa 2001/82/WE wymaga pilnego przeglądu w aspektach dotyczących ochrony różnorodności biologicznej, środowiska wodnego i lądowego, a także uwzględnienia dobrostanu zwierząt oraz organizmów i mikroorganizmów innych niż zwalczane;

⁽³¹⁾ <https://echa.europa.eu/substance-information/-/substanceinfo/100.102.643>

⁽³²⁾ Sánchez-Bayo, F., Tennekes, H.A., „Time-Cumulative Toxicity of Neonicotinoids: Experimental Evidence and Implications for Environmental Risk Assessments”, *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 2020,17(5),1629, IJERPH | Free Full-Text | Time-Cumulative Toxicity of Neonicotinoids: Experimental Evidence and Implications for Environmental Risk Assessments (mdpi.com)

⁽³³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

⁽³⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264 z 25.9.2006, s. 13).

Czwartek, 10 czerwca 2021 r.

8. uważa, że rozporządzenie (WE) nr 470/2009 nie uwzględnia należyte konieczności zapewnienia uczestnictwa Parlamentu Europejskiego i obywateli, tak by mogli oni w pełni korzystać z demokratycznego prawa kontroli;
 9. podkreśla, że trzeba wzmocnić współpracę naukową, koordynację i spójność działania między agencjami unijnymi kompetentnymi w tej dziedzinie, a mianowicie Agencją, EFSA i ECHA, oraz agencjami krajowymi i międzynarodowymi, poprzez opracowanie wspólnych ram oceny ryzyka dla produktów biobójczych i środków ochrony roślin stosowanych w łańcuchach żywnościowych, tak aby uniknąć niespójności i ograniczyć ryzyko szkód dla środowiska i ryzyko ekobójstwa;
 10. wzywa Komisję, jako podmiot zarządzający ryzykiem, do należytego przestrzegania zasady ostrożności przy ocenie dostępnych informacji, aby odpowiednio określić poziom ryzyka szkodliwego wpływu na środowisko, różnorodność biologiczną, dobrostan zwierząt i zdrowie ludzi;
 11. domaga się, by Komisja systematycznie informowała, w jaki sposób zastosowała się do zasady ostrożności i zasady świadomej zgody oraz jak doszła do przyjętych wniosków na podstawie opinii Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych;
 12. wzywa Komisję do przestrzegania demokratycznej zasady świadomej zgody oraz do przeprowadzenia oceny adekwatności procesu oceny ryzyka służącej ustaleniu maksymalnych limitów pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego; uważa, że musi to być w pełni zgodne z celami, o których mowa w komunikacie Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. zatytułowanym „Europejski Zielony Ład”, w komunikacie Komisji z dnia 20 maja 2020 r. zatytułowanym „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” oraz w unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030;
 13. wzywa Komisję do zadbania o to, by w ocenie ryzyka zostały uwzględnione obejmujące dłuższy okres, aktualne, poddane wzajemnej ocenie testy ekotoksykologiczne dotyczące gatunków innych niż zwalczane żyjących w glebie i w środowisku wodnym, a także by ocena ryzyka obejmowała również pozostałości środowiskowe w powietrzu, glebie i wodzie, w tym długoterminowe, skumulowane skutki toksyczne, oraz by w ocenie tej zostały wskazane niezależne, poddane wzajemnej ocenie badania i opinie naukowe, na których się oparto; podkreśla, że informacje te powinny być publicznie dostępne;
 14. wzywa Komisję do przedłożenia wniosku ustawodawczego, a państwa członkowskie do jego poparcia, aby zapewnić spójność i zgodność z rozporządzeniami (UE) 2019/6 i (UE) 2019/1381 oraz ze wszystkimi przepisami dotyczącymi żywności, w przypadku gdy oceny ryzyka służącej ustaleniu maksymalnych limitów pozostałości będą dokonywały agencje inne niż EFSA; wzywa również Komisję do dopilnowania, by taka ocena była przejrzysta i służyła lepszej ochronie różnorodności biologicznej i ekosystemów wodnych, owadów, dżdżownic i mikroorganizmów glebowych;
 15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.
-